

der efter hans Formening mangler Sikkerhed for, at der ikke vil blive gjort Brud paa Grundloven etc., men noget Andet, og Noget, der ligger udenfor en saadan Udtalelse, er en Sigtesse af den Natur, som den ærede Landssthingsmand gjorde mod Ministeriets Hensigter; den maa anses for uberettiget.

Sirck: Jeg skal da ligesom den sidste ærede Taler understøtte Adressen paa det Bedste. Der forekommer mig imidlertid, at Indholdet er, ligesom han tillod sig at sige, altfor svagt. Man burde i mere bestemte, i mere gaabne Uttringer have ladet Hans Majestæt vide, at vi befindes i dette Dødelik i den Tilstand, at vi hverken vide, om vi ere til eller ikke til. Vi have eet Døds Alle, og det er det, at de Raadgivere, Hans Majestæt for Fremtiden kalder til sig, maae stemme overeens med vore Anskuelser, holde paa det, som Hans Majestæt engang har lovet og besvoret, og saadanne Folk og kun saadanne Folk kunne vi bruge. Disse Uttringer og disse Ord burde mere betegnende og mere skarpt være udhævede i Adressen. Da det imidlertid vistnok ikke vil mangle paa, at flere Medlemmer her i Thinget tilligemed den ærede Taler, der talte før mig, vilde udtale sig i samme Retning, antager jeg, at denne Udtalelse maa være det Samme, som om det var tilføjet Adressen, for det Tilfælde idetmindste, at ikke en stor Majoritet maatte træde op i modsat Retning.

Krabbe: Jeg havde ikke troet, at den ærede 4de Landssthingsmand for 9de Kredts (Rosenfrank), som ved sin Stemme forleden Dag gav Ministeriet et saa eclatant Mistillidsvotum (Hør!), idag vilde have modsat sig Adressen. De Grunde, som have foranlediget, at Adressen er fremkommet, ligge saa klart for Dagen, og ere udviklede saa vidtløftigt, at det kun vilde være en Gjentagelse, naar jeg atter vilde berøre dem; jeg skal kun bemærke, at jeg stemmer for Adressen, fordi Rigsdagens Stilting ligeoverfor Ministeriet er ved dettes Optræden bleven saa uholdbar, at det, saa at sige, neppe er muligt at kunne arbejde med et Ministerium, der følger den Politik, som det nærværende Ministerium har lagt for Dagen. Hvad enten det nu maatte behage Hans Majestæt Kongen at affædige eller modificere sit

Ministerium, saa troer jeg dog, at Rigsdagen med Billighed kan forlange, at det tilkommende Ministerium i sin hele Optræden viser et mere konstitutionelt Sindelag, end det nærværende. Jeg stemmer altsaa for Adressen, som jeg haaber ogsaa vil have den Virkning, at Hans Majestæt Kongen vil træffe Foranstaltninger til at forhindre, at de Ministre, der ikke ere ansvarlige for den danske Rigsdag, ove en utilberlig Indflydelse paa de for den danske Rigsdag ansvarlige Ministre.

Rosenfrank: Jeg maa atter tyde hen til den Uduelighed, som jeg forhen beraabte mig paa. Den maa vist være Skyld i, at jeg er bleven saa aldeles misforstaaet af de tvende ærede Talere. Jeg har selv tilladt mig at udtale, at jeg nærer megen Belymring, men at det ikke er tilstrækkelig Grund for mig til at ønske en Adresses Indgivelse af den Natur, som denne.

Schulin: Jeg har tilladt mig at begjære Ordet i denne Sag, da jeg har istunde at stemme mod en Adresses Indgivelse, og fordi jeg troer det passende og rigtigt at sige, hvorfor jeg gjør det. Jeg har forleden Dag af min fuldeste Overbeviisning stemt imod det Lovforslag, som angaaer Ordningen af vor Forsatning, og saavel ved min Afstemning som ved, hvad jeg yttrede i Sagen, har jeg saaledes vilst, at jeg paa ingen mulig Maade i denne saa vigtige Sag, som man vel kunde kalde Ministeriets Program, gaaer med Ministeriet. Der kan altsaa ikke være den mindste Tvivl om, at, dersom man ved en Adresse, eller ved hvad man ellers kunde foretage, kunde faae et Ministerium, som vilde ordne vor Forsatning paa en anden Maade end det nuværende Ministerium synes at ville, og som jeg syntes vilde være heldbringende og gavnligt for Fædrelandet, saa vilde jeg af ganske Hjerte stemme for en saadan Ministerforandring; men jeg seer ikke, at det nuværende Skridt kan føre dertil. En æret Landssthingsmand sagde, at vi hos os ere i Besiddelse af en heel Deel dansk Godmodighed. Den skal jeg nu ikke videre tale om, men derimod vil jeg tale om den practiske Egenkab hos det danske Folk, at det ikke gjerne kaster det skidne Band væk, før